Cel mai minunat lucru secundar din lume?

Cel mai minunat lucru secundar din lume?

Sportul este ceva minunat! Nu mă refer la modernul „sport de spectatori" care se extinde din ce în ce mai mult; căci nu puţini par să creadă într-adevăr că sunt deja tipi sportivi atunci când populează locurile la peluză în stadioane ori stau numai în faţa ecranelor de televizoare ca să privească întrecerile sportive.

Nu, ci tu însuţi să-ţi oţeleşti corpul pe cât posibil în aer proaspăt şi în natură, primind un nou avânt pentru fiecare zi. Dacă este înţeles în felul acesta, sportul creează o echilibrare fizică şi psihică ce favorizează starea sănătăţii, având în vedere felul nostru de viaţă adesea stresant. Deci când faci gimnastică, baţi mingea, înoţi sau schiezi, atunci nu e importantă stabilirea de noi recorduri, ci fortificarea corpului tău pentru a-l păstra flexibil şi sănătos.

De fapt. de unde provine cuvântul „sport"? Vine cum putea fi altfel din Anglia, patria sportului. Acolo a fost preluat în secolul al cincisprezecelea, provenind din verbul latinesc „disportare" (a împrăştia, a distra). În înţelesul originar, „sport" înseamnă, prin urmare, distracţie, deci petrecere a timpului. Aceast[noţiune, ce depăşeşte cu mult semnificaţia antrenamentului fizic, continuă să existe şi astăzi, de altfel în termeni cum sunt: „sport al minţii", „sport filatelist", „sport cu undiţa" şi multe altele. Chiar şi expresia „să-ţi faci din ceva un sport" conduce spre înţelesul iniţial al cuvântului. Şi exact aceasta ar trebui să fie exerciţiile sportive fizice: o petrecere sănătoasă a timpului, care să reprezinte un balans pentru îndeletnicirile noastre profesionale adesea sărace în mişcare. Doctorii de asemenea accentuează mereu faptul că sănătatea noastră ar fi mai bună, dacă ar fi mai puţini spectatori în faţa televizorului, cât şi la marginea terenului de sport, dar în schimb să fie practicate mai mult exerciţiile fizice pentru întărirea corpului.

Şi tocmai cei pasivi, care se considera sportivi, tocmai aceştia iau sportul aşa de brutal, încât pot să se înfurie sau chiar să se lovească unii pe alţii când e vorba dacă mingea a fost într-adevăr în plasa sau nu. Prin aceasta uită cu desăvârşire ce este sportul de fapt. Un englez înţelept s-a exprimat odată în felul acesta: „Sportul este cel mai minunat lucru secundar din lume".

Cel mai minunat lucru secundar din lume? Uneori îţi vine să te îndoieşti, de exemplu atunci, în Iulie 1966 la campionatul mondial de fotbal din Anglia. La marea finală din 30 iulie de pe stadionul londonez Wembley, echipa engleză a învins echipa naţionala germana cu scorul de 4-2 si a primit din mâna reginei mult râvnita cupă mondială de aur. A fost un joc captivant, un joc frumos. Cu prelungiri, ambele echipe au luptat 120 de minute şi in cele din urmă germanii au pierdut. Ceea ce s-a întâmplat însă în sferturile de finală şi în semifinală nu a arătat nicidecum că sportul ar fi cel mai minunat lucru secundar din lume, ci mai degrabă a dat impresia de a fi luptă pe viaţă şi pe moarte. Acest fapt a inspirat un mare cotidian german să dea comentariului său asupra jocurilor mondiale de fotbal titlul semnificativ: „Tragedie". Despre frumuseţe şi imparţialitate sportivă nu s-a putut simţi nimic în unele momente. Din păcate, arbitrii au fost nevoiţi prea de multe ori să elimine câte un jucător de pe teren. Unii jucători au fost eliminaţi chiar complet. Se pare că ei confundaseră terenul de fotbal cu un ring de box. Pe lângă aceasta, încălcarea regulilor a fost aşa de perfida, încât adevărata dimensiune a trebuit dezvăluită prin filmarea cu încetinitorul. După terminarea meciului însă, atmosfera a continuat în acelaşi spirit degradant. Uwe Seeler, căpitanul echipei germane, a trebuit la rândul lui sa se lase pălmuit de un jucător eliminat din echipa adversară. Arbitrii au putut părăsi stadionul numai sub protecţia poliţiei şi aceasta pe cai secrete. Preşedintele F.I.F.A" Sir Stanley Rous, a trebuit să se lase caracterizat ca „idiot", după care a spus resemnat: „Privesc cu multă îngrijorare monstruozităţile"."

Cel mai minunat lucru secundar din lume? Adesea ai cu totul o altă impresie. Afară era întuneric beznă când echipa naţională de fotbal a Italiei, învinsă de echipa Coreei de Nord. ateriza pe aeroportul de la Genoa. Ora exactă era 3:28 noaptea. Jucătorii nu aveau bărbi false, după cum dăduse sa se înţeleagă un caricaturist, ci mai degrabă recurseră la protecţia nopţii şi a poliţiei. Aceasta a fost pricina pentru care sosiră la acea ora neobişnuita. Când seara se apropie de avion, iar echipa sportivă coborâ, nu li se întinse nici un covor roşu, iar în lumina palidă a becurilor de pe aeroport nu li se înmâna nici un buchet de flori. Însă chiar şi momentul şi ora sosirii bine chibzuite nu îi apărară de „salutul de primire" al concetăţenilor lor. O ploaie de pătlăgele roşii şi altele se îndreptară spre ei". O mulţime de 700 de capete îi întâmpină cu ţipete şi huiduieli însoţite de cuvinte murdare. Răsplătiţi în felul acesta, sportivii străbătură drumul de la avion până la maşinile ce îi aşteaptau sub paza trupelor italiene de jandarmerie. Chiar şi când coloana de maşini se puse în mişcare, mulţimea înfuriată azvârli în maşini cu lovituri de picior.

Sportul, cel mai minunat lucru secundar din lume? Oricât ar fi de regretabil, dar nu aceasta este realitatea. Şi aceasta fără să mai relatez, ca într-adevăr pe ici, pe colo s-a întâmplat ca cineva şi-a pus capăt vieţii, pentru ca televizorul s-a defectat în timpul transmisiunii jocurilor mondiale de fotbal sau pentru că echipa sa preferată a pierdut întrecerea. Acestea pot ti câteva cazuri izolate, regretabile ale unor oameni orbiţi pentru un moment. Dar când sute sau chiar mii îşi pierd controlul şi nu mai ştiu ce fac, atunci chestiunea devine şi mai îngrozitoare.

Timp de două ceasuri, străzile Lisabonei rămaseră pustii. Întreaga populaţie stătea în faţa aparatelor de radio şi a televizoarelor şi urmărea meciul cu Brazilia. Apoi. dintr-o dată oraşul parcă exploda. Ca la un ordin, mii de oameni se năpustiră pe străzi cântând şi dansând cu o bucurie exaltată. Spre cer erau aruncate rachete luminoase. „Suntem mai buni decât cei mai buni din lume", strigau oamenii, nemaiştiind ce să facă de entuziasmul ce ii cuprinsese şi cu toţii se îngrămădiră în restaurante pentru a închina un pahar în cinstea victoriei. Cu totul altfel a fost atmosfera în Brazilia, şi mai ales în Rio de Janeiro. Într-o piaţă mare, centrală din Rio a fost ascultată de o mulţime de circa 5.000 de oameni transmisia directă prin radio a meciului din Anglia. Când a devenit clar că iubiţii idoli ai fotbalului au fost învinşi şi detronaţi, mulţi au căzut în leşin, în timp ce proprietarii de baruri, prevăzători, au lăsat în jos zăbrelele la geamuri.

Si au avut dreptate, căci mulţimea înfuriată s-a pus în mişcare. Între suporterii fierbând de mânie şi poliţie s-a desfăşurat o adevărată luptă de stradă. Numai cu mare greutate, poliţia a reuşit sa oprească mulţimea decepţionată, să nu ia cu asalt cartierul general al federaţiei braziliene de fotbal. S-a ajuns la periculoase lupte corp la corp şi mulţi s-au ales cu leziuni serioase. Asemănător s-a petrecut în San Paulo, al doilea oraş mare al Braziliei. Aici, oamenii de ordine au trebuit sa formeze un cordon de paza în jurul locuinţei antrenorului naţional, Feola. Suporterii fotbalului strigau plini de ură: „Linşarea lui Feola! Spânzurarea lui Feola!" Acesta a fost crudul adevăr. Cel mai minunat lucru secundar din lume a devenit nebunie şi fanatism dezastruos.

Şi acum fă împreună cu mine un salt sportiv , o săritură în lungime, ca sa spunem aşa. Vreau sa te conduc de la ceea ce trebuie să fie „cel mai minunat lucru secundar din lume" la esenţialul decisiv al vieţii tale. Pavel, marele şi curajosul mesager al iubitului sau Domn, a parcurs în viaţa sa mii de kilometri pe jos în călătoriile sale, iar pe mare a avut călătorii aventuroase. El s-a supus unor eforturi corporale mult mai mari decât mulţi eroi sportivi ai timpurilor noastre. Iata ce i-a scris tânărului sau prieten Timotei: „Căci deprinderea trupească este de puţin folos, pe când evlavia este folositoare în orice privinţa, întrucât ea are făgăduinţa vieţii de acum şi a celei viitoare."Şi a continuat solemn: „Iată un cuvânt adevărat şi cu totul vrednic de primit!" (1 Timotei 4).

Acelaşi lucru vreau să ţi-l adresez şi ţie. Oţelirea fizica nu este nimic rău. Deci nu este rău a te căli prin exerciţii fizice şi sport. De aceea practică sportul mai departe consecvent! Fă ceva pentru fizicul tău! Gândeşte-te însă că un lucru secundar nu trebuie niciodata să devină un lucru principal! „Principal este ca principalul sa rămână principal!" Aşa s-a exprimat odata un om înţelept.

Şi ce este principalul? Principalul este sa-ţi pui viaţa în ordine faţa de Dumnezeu şi apoi sa trăieşti viaţa pentru Domnul tău. Atunci ai făgăduinţă vieţii veşnice si te aşteaptă o cunună de biruinţă, care nu se veştejeşte niciodată.

clickbible.org